

7. gr.

Þjálfunartími skal vera 4 mánuðir og að jafnaði samfelldur. Miða skal við að þjálfun fari fram utan almenns sumarleyfistíma.

8. gr.

Um greiðslu til kándidata í starfsþjálfun fer eftir nánari ákvörðun fjármálaráðuneytisins hverju sinni.

9. gr.

Að lokinni starfsþjálfun skal prófastur að höfðu samráði við presta, sem kándidatinn starfaði með, gefa biskupi umsögn um störf kándidatsins. Umsögn skal hafa borist biskupi, áður en hann gefur umsögn um, að kándidat fullnægi kröfum, sem gerðar eru til prestsvígslu, sbr. 17. gr. laga nr. 62/1990.

10. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er með heimild í 3. tl. 16. gr. laga um skipan prestakalla og prófastsdæma og um starfsmenn þjóðkirkju Íslands, nr. 62 17. maí 1990, öðlast þegar gildi.

Reykjavík, 12. febrúar 1991.

Óli Þ. Guðbjartsson.

Anna G. Björnsdóttir.

AUGLÝSING

**um starfsleyfi fyrir Lifrarbræðslu Norðurtanga hf.,
Sindragötu 11, Ísafirði.**

1. Almenn ákvæði.

- 1.1. Lifrarbræðslunni er heimilt að framleiða lýsi úr fisklifur. Hámarksafköst bræðslunnar skulu við það miðast, að ekki verði um sérstaka mengun umhverfis að ræða vegna of mikils álags á tækjakost.
- 1.2. Lifrarbræðslan skal sjá svo um, að á öllu athafnasvæði bræðslunnar sé gætt fyllsta hreinlætis. Svæðið skal lagt bundnu slitlagi eftir því sem þurfa þykir að mati heilbrigðisnefndar Ísafjarðar. Halda skal útliti og umhverfi bræðslunnar snyrtilegu.
- 1.3. Ganga skal þannig frá mannvirkjum og búnaði bræðslunnar og haga allri starfsemi svo, að hætta á mengun í hráefni og afurðum verði sem minnst.
- 1.4. Um varnir gegn skaðlegum áhrifum á starfsemi og starfsumhverfi fer samkvæmt lögum nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.
- 1.5. Sé ráðgert að gera verulegar breytingar á rekstri eða stækka bræðsluna, skal greina Hollustuvernd ríkisins og heilbrigðisnefnd Ísafjarðar skriflega frá því áður en framkvæmdir hefjast.
- 1.6. Hollustuvernd ríkisins getur, að höfðu samráði við umsagnaraðila, lagt til við umhverfisráðherra að starfsleyfið verði endurskoðað, ef í ljós koma skaðleg áhrif á umhverfið, sem ekki voru ljós fyrir. Sama gildir ef almennar kröfur, ráð og tækni koma til aukinna mengunarvarna.

2. Varnir gegn mengun ytra umhverfis.

- 2.1. Flutningstæki sem notuð eru til flutnings á hráefni til lifrarbræðslu skulu vera vökvaheld.

- 2.2. Þar sem lifur er losuð af flutningstæki í hráefnisgeymslu, skal vera steyppt stétt með niðurföllum.
- 2.3. Allt hráefni skal geymt í lokuðum og vökvaheldum geymslum. Strax og hráefnisgeymsla hefur verið tæmd skal hún, og tæki sem notuð hafa verið, þrífín.
- 2.4. Vinnslu og flutningskerfi í lifrabræðslum skal vera sem mest lokað. Bræðslutankar skulu vera lokaðir meðan bræðsla fer fram. Loftræsta skal frá bræðslutönkum á viðunandi hátt.
- 2.5. Að bræðslu lokinni skal lýsið skilið frá grútnum. Leitast skal við að nýta grútinn.
 - A. Sé lýsið fleytt ofan af grútnum, skal það lýsi, sem eftir er í grútnum, unnið úr honum með lútsuðu (alkalísk hydrolysa), sé grúturinn ekki nýttur á annan hátt.
 - B. Sé lýsið skilið frá grútnum í skilvindum, skal a.m.k. grófsigta föst efni frá vökvum áður en hann fer á skilvindur. Föst efni og skotmassa frá skilvindum skal taka frá og nýta eða farga, sé vatnsfasinn ekki nýttur.
- 2.6. Frárennsli frá lifrabræðslunni skal tengjast fitugildru og þaðan ásamt öðru frárennsli leitt niður fyrir stórstraumsfjöruborð. Fitugildru skal hreinsa eins oft og nauðsyn krefur. Fitu og úrgang, sem safnast fyrir í fitugildru, skal nýta eða farga á viðeigandi hátt að mati heilbrigðisnefndar Ísafjarðar. Lifrabræðslan skal leita samþykkis mengunarvarna Hollustuverndar ríkisins um stærð og gerð fitugildru.
- 2.7. Framkvæma skal hreinsun á tækjabúnaði og mannvirkjum þannig að hreinsivökvum sé safnað saman og hann endurnýttur eins oft og hægt er. Þegar hreinsivökvum er veitt til sjávar, skal sýrustig (pH) hans vera á bilinu 2–11,5. Sama á við um lút frá lútsuðu.
- 2.8. Framkvæma skal reglulega athugun á lífrænum efnum í frárennsli. Skal það gert í samráði við Hollustuvernd ríkisins. Niðurstöður skulu hafðar til hliðsjónar varðandi frekari kröfur um hreinsibúnað á frárennsli.
- 2.9. Gengið skal frá fráveitu frá snyrtingum með viðurkenndum hætti að mati heilbrigðisnefndar Ísafjarðar.
- 2.10. Lýsigeymar skulu vera í lýsisheldri þró að rúmtaki minnst 20% af rúmtaki geymisins í þrónni. Séu fleiri en einn geymir í sömu þró skal rúmtakið vera minnst 20% af rúmtaki stærsta geymisins.

Lokunarbúnaður skal vera af viðurkenndri gerð og þannig staðsettur að ekki sé hætt á því að hann verði fyrir hnjaski. Einn loki skal vera innan þróar. Sé lýsið sett á tunnur, gáma eða flytjanleg ílát, skal þeim þannig fyrir komið að þau valdi ekki mengun umhverfis, þó þau skaddist eða leki komi að þeim.
- 2.11. Um frágang olíugeyma og varnir gegn mengun af völdum olíu fer samkvæmt heilbrigðisreglugerð nr. 149/1990 og reglum nr. 560/1982 um varnir gegn olíumengun sjávar við olíubirgðastöðvar.
- 2.12. Verksmiðjan skal sjá um, að mengunarvarnarbúnaður sé ávallt í sem fullkomnustu lagi. Skal hafa reglulegt eftirlit með búnaði og ástandi hráefnis hverju sinni. Niðurstöður og athuganir skal skrá niður í sérstaka dagbók og skal fulltrúum Hollustuverndar ríkisins og heilbrigðisnefnd heimill aðgangur að henni hvenær sem er.

3. Eftirlit og eftirlitsgjöld.

- 3.1. Fyrirtækið greiðir árlega eftirlitsgjald í samræmi við þriðja flokk gjaldskrár nr. 355/1986 með síðari breytingum.

Gjaldið skal standa undir hluta af kostnaði vegna starfsleyfisskyldra fyrirtækja samkvæmt reglugerð.
- 3.2. Eftirlitið skal vera með tvennum hætti:

Beint eftirlit mengunarvarna Hollustuverndar ríkisins annars vegar og hins vegar eftirlit fyrirtækisins sjálfs, sem Hollustuvernd ríkisins fær sendar niðurstöður úr og flokkar og metur.

4. Gildistaka.

- 4.1. Starfsleyfi þetta, sem veitt er í samræmi við mengunarvarnarræglugerð nr. 389/1990 sbr. lög nr. 81/1988 um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit, öðlast þegar gildi.

Umhverfissráðuneytið, 22. febrúar 1991.

F. h. r.
Páll Líndal.

Sigurbjörg Sæmundsdóttir.

Nr. 91

26. febrúar 1991

AUGLÝSING**um ábyrgðartryggingu ökutækja o.fl.****1. gr.**

Samkvæmt heimild í 3. mgr. 91. gr. umferðarlaga nr. 50 30. mars 1987 er ákveðið að váttryggingarfjárhæðir ábyrgðartryggingar ökutækja samkvæmt 2. mgr. 91. gr. skuli vera 391 400 000 kr. vegna líkamstjóns eða vegna missis framfæranda og 81 600 000 kr. vegna tjóns á munum.

2. gr.

Samkvæmt heimild í 2. mgr. 92. gr. umferðarlaga er ákveðið að váttryggingarfjárhæð slysátryggingar ökumanns samkvæmt 1. mgr. 92. gr. skuli vera 15 600 000 kr.

3. gr.

Eigin áhætta váttryggingartaka sem almennt má áskilja í ábyrgðartryggingu ökutækis, sbr. 2. mgr. 6. gr. reglugerðar um ábyrgðartryggingu ökutækja o.fl., nr. 307 15. júní 1988, skal vera allt að 22 800 kr. ef tjónið nemur þeirri fjárhæð en ella að fullu.

4. gr.

Ákvæði auglýsingar þessarar taka gildi 1. mars 1991.

Jafnframt fellur úr gildi auglýsing um sama efni, nr. 107 23. febrúar 1990.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 26. febrúar 1991.

Óli Þ. Guðbjartsson.

Ólafur W. Stefánsson.